

מסורת הש"ס

א) יצאת לא; ב) כחוסת פה.
 ב) ופי' חוס' לקמן כה. ד"ה
 ב) ש"ס וחסות לקמן
 כה; ד) ד"ה ר"ד; ז) ופי'
 חוס' יצאת ל' ד"ה ולא
 חוס' לקמן;
 ח) לקמן (ס"ג); ט) ומנכר;
 ח) לקמן (ס"ג); ט) ומנכר;
 ט) לקמן (ס"ג); י) ופי'
 היכב כה' לקמן כה. ד"ה
 קה"ל ופי' א) לקמן (ס"ג);
 ב) ופי' א) ומנכר;
 ב) לקמן (ס"ג); ג) ופי' א) ומנכר;
 ג) לקמן (ס"ג); ד) ופי' א) ומנכר;
 ד) לקמן (ס"ג); ה) ופי' א) ומנכר;
 ה) לקמן (ס"ג); ו) ופי' א) ומנכר;
 ו) לקמן (ס"ג); ז) ופי' א) ומנכר;
 ז) לקמן (ס"ג); ח) ופי' א) ומנכר;
 ח) לקמן (ס"ג); ט) ופי' א) ומנכר;
 ט) לקמן (ס"ג); י) ופי' א) ומנכר;

ארוסה פרק רביעי סוטה

כד.

עין משפט
ג' ר' מצוה

ענינה. מן הגנבוים ואסורין לבל ישראל כדאמרין צינמוט
 (דף ע"ה: דוד גור עליהן: לא שופוט. דלא נאמרה פרשה אלא
 בראיה לקיימה וכו' מינא בשפירי ונאסינ) כי משטה אשמו בראיה לאשמו
 ומקוב מדבר פרט לאלמנה לכ"ג וכו': ולא נוטלם כחופסה.
 ואפי' ג טעמו אלאמה לכ"ג לא נקטוה

שאינה ראיה לידד. רש"י פי' שנת כוס עיקרין אבל צפ' אפי'
 (כתובות דף ס:) לא משמע הכי דמייתי התם כרייתא
 ומתנן בה ז' שתימה היא עקרה וזקנה וחילוניות ואינה ראיה לילד
 אלאמא דשאיהו ראיה לילד לא עקרה ולפרש"י שנת כוס עיקרין

א ג מ"י פ"ב מ"ב סוטה
 הלכה א סוטה ע"ג ע"ג
 ד ב מ"י פ"ב ס"א הלכה
 ד:
 ה ג מ"י פ"ב הלכה
 א סוטה ע"ג:
 ו ד מ"י פ"ב הלכה ט:
 ז ד מ"י פ"ב הלכה י:
 ח ד מ"י פ"ב הלכה יא:
 ט ד מ"י פ"ב הלכה יב:
 י ד מ"י פ"ב הלכה יג:
 יא ט י מ"י פ"ב הלכה יד:
 יב ט י מ"י פ"ב הלכה יו:
 יג ט י מ"י פ"ב הלכה יז:
 יד ט י מ"י פ"ב הלכה יח:
 טו י מ"י פ"ב הלכה יט:
 יז י מ"י פ"ב הלכה יא:

תורה אור השלם

ו. דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם איש איש
 כי תשטה אשמו ועקלה
 בו מקלה: במדבר ה"ב

תוס' שאני' (המשך)

ראיה לבריה דאף לבייש
 דאמר שומעת דר' מפיו
 ולא משכבא ליה אפי'
 הכי קאמר שלא תנשא
 עד לאחר כ"ד חדש
 וכן משמע דאין חילוק
 בין ברייה שומעת מהו
 טעמי דרבייה' ביבמות וכן
 פי' א"ר' והא דלא
 תני להו בחי' אלאמה
 לכתן גדול משום דליבא
 בחי' כי אם אימור ורבנן
 אבל בחי' דלעיל אכא
 איסורא דאורייתא. ואגוני'
 דתני לעיל חלוצה דאין בה
 אלא איסורא ורבנן מוקי
 דאב דנקט גרידא נקט
 חלוצה ומתא קרא סמיון
 להו ביבמות. יכול הוא
 להפריש עד כ"ד חדש
 ולהחזירה הלכך הראיה
 ראיהו ק"י ביה: ופי'
 ומשפט ולהפריש ר"ל
 בלא גט והכי דייקא
 לחלוצה כפי' מחולק דקא
 גט דקתני ויציא ופי'
 קתני פירוש משמע דאי
 הוה קתני פירוש הוה
 ר"ל בלא גט והבא גט
 להפריש ר"ל בלא גט. ופי'
 דאמריו כפי' מחולק לא
 יש ארבע מעברות חברי
 ומניקה חברו ואם נשא
 ויציא ולא יחזיר עולמית
 וכו' ר' מאיר וחכמי' ויציא
 וכשנוע וזנו לכוס יבוס
 וקאמר רבא לרבני' חכמים
 ויציא בגט והוא תבא דאין
 צריכה גט וי"ל דלעולם
 צריכה גט וי"ל דאקאמר
 התם ודיקא גמי דקתני ויציא
 ולא קתני פירוש ג"ס דקא
 גמי דקתני ויציא דמשמע
 בגט ולא קתני פירוש
 דמשמע בין בגט בין בלא
 גט ולהפריש רבא ר"ל
 בגט. עוד אומר רב יוסף
 כבור שור דלעולם ר"ל
 להפריש בלא גט ולא
 ק' דהתם אמרי' דצריכה
 גט לפי דליבא אלא חד
 איסורא ורבנן חכמים
 עשי חוקו לדבריהם כשל
 חורה ולכן צריכה גט
 אבל תבא חמיר עליה
 משום דאכתי חמיר איסוריה
 משום דהיא מעוברת
 חברו ועוד דקתני לה
 ונתחור לכן אינה צריכה
 גט וכן עשה במשנה
 שארית בגו פאדס אחר

למישאל היינו חילוניות עקרה
 היינו שאינה ראיה לילד ומסונה
 שאמרנו בפרק י' נותלין י' (דף ע"ג:)
 יוסת לכ' יולדת עד מ' יוסת למ'
 שוב אינה יולדת והי"ה שנוכל לפרט
 שאינה ראיה לילד ששהתה אחר
 בעלה עשר שנים ולא היה דעתה
 לישא דלאתר כנפך פרק ד' אחסי'
 (ויבמות דף נ"ד:) אמר רב נתמן אמר
 שמואל כ' ששהתה אחר בעלה י'
 שנים שוב אינה מתעברת כי אמר
 רבין אר"י ל"ש אלא שאין דעתה
 לישא ואפי' ר"ח לא הויר עקרה
 נמשטה י"ל דלא דק גלישנת מיחו
 תימה אמאי לא התא גמי במתני'
 עקרה: וישאר כ' הנשים או
 שיותות. תימה הו' משנה תירא מאי
 קמ"ל ה' שמעינן ליה מירשא והאומרת
 איני עושה אינה נוטלת כמותה
 ואומר רבי דווקא מעוברת אינה עושה
 משום דליבא יבמות נפשות כדלאתר
 בפרק חולין (ויבמות דף מ"ג:) אבל
 נקטת בגמ' י' חדשים דאין ראיה וכו'
 וזו לא קנסינן ליה להוי"א וקרינן
 בה אשמו הראיה לו וככהו אפילו
 לרבנן אינה עושה דמסקינן צפ' החולין
 (שם ה:) אפילו לרבנן יולדת בגט:
ורבי יונה הוא א"ר איש איש צא
 עבדי ליה מיבעי' ליה וכו'.
 תימה והא היה דלאתר צפ' אלו
 הנמקין (פסח דף פ"ה:) גמי איש
 איש כי יקלא את לביו ונתא אמו
 קאמר דכיה מורה כלשון גט"ל ולא
 דריש ליה לדרשא אחריני וכו"ה היכא
 דליבא למדרש אפי' מןן דלית ליה
 ד"מ מודה הוא דדרשין א"כ מאי
 פריך גריס פרק השאלה (ב"מ דף נ"ד:)
 אהא דקא בעי חבירה מנגל דבומר
 שכר חייב דמתי' אס גנוב יגבגז און
 לי אלא גניבה אכזובה מגין פ"ל גנוב
 יגבגז מ"מ היתחל למ"ד לא ד"מ אלא
 למ"ד אמרי' מא"ל והא התם איבא
 למדרש ולא דרשין אלא אמר ד"מ

ונתינה לישראל ובה ישראל לממור ולנתין
 לא שותות ולא נוטלות כתובה ואלו לא
 שותות ולא נוטלות כתובה האומרת טמאה
 אני וישבאו לה עדים שהיא טמאה והאומרת
 איני שותה אמר בעלה איני משקה ושבעלה
 בא עליה בדרך נוטלות כתובה ולא שותות
 מהו בעליהן עד שלא שרו ב"ש"א נוטלות
 כתובה ולא שותות ובה"א יאו שותות או
 לא נוטלות כתובתן מעוברת חברו ומניקה
 חברו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי
 ר"מ וחכ"א י"כול הוא ה'להפרישה ולהחזירה
 לאחר זמן איילוניות וזקנה ושאנה ראיה
 לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות ר"א
 אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות
 ולרבות הימנה וישאר כל הנשים או שותות
 או לא נוטלות כתובה יאשת כהן שותה
 ומותרת לבעלה יאשת סרים שותה ע"י כל
 עריות מקנין יחין מן הקמן וממני שאינו איש
 ואלו שב"ד מקנין להן מני שנתחרש בעלה
 או נחשמה או שהיה חבוש בבית האסורין
 לא נחשמה אבירו אלא לפיכחלה מבתובה
 ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה
 מבית האסורין ישקנה: **גמ'** מישתא הוא
 דלא שתייה הא קניו מקני לה מוה"מ דת"ר
 דבר אל בני ישראל והאומרת יבם רבי
 ארוסה ושומרת יבם לקינו ומתני' מני רבי
 יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה
 יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש
 איש דברי רבי יאשיהו ר' יונתן אומר תחת
 אישך פרט לשומרת אית ארוסה לומר
 יבם ולא אוציא ארוסה תחת לארוסה
 אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה
 מר אלימא ליה ארוסה דקדושי דידיה
 וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת
 יבם דלא מוחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן
 הוא איש איש מאי עביד ליה מבעי ליה
 לרבות אשת חרש ואשת שומה ואשת
 שעטום

הנהרות הב"ח
 (א) נט' ואמת אליהם
 לרבות: (ב) רש"י ד"ה
 לרבות אשת חרש ואשה
 שומה:

גליון הש"ס

גמ' והאמת לרבות
 ארוסה. יצ"ל לקמן דף ע"ג
 פי'ל דת"ה ואמת:

מובן רש"י

מתו בעליהן עד שלא
 שתי. כל אשה שקולה עד שלא
 נטלה ומתירה ומת עד
 שלא טעמה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';

תוספת שאני

ארוסה ושומרת יבם כיון
 שאין בעליהן יכולין
 לברוקן חשבות כמעוברת
 על זה ואפי' בלא קינו
 אמרי' בגמ' דעוברת על דת'
 יש לה להפריש כתובהה
 אפי' בלא היתרו: מתו
 בעליהן כפי' ובה"א או
 שותות או לא נוטלות
 כתובה ובה"ב ח' חכמים
 האשה נשמו פריך או
 שותות ורביה איש את
 אשתו אמר רחמנא וליבא
 אלא מתוך שלא שותת לא
 נחשבת כתובה: מעוברת
 הולדת ומניקה חברו פ"ה
 אם מת ורביה מעוברת או
 מניקה או שגנשה בעלה
 והיא מעוברת ומניקה
 האסורה חכמים לישא
 עד שיהא הולד בן ב'
 שנים שכן זמן ינקותו
 ההלך או נשאה וקטא
 לה לא שותה שהיו
 אינה ראיה לקיימה משמע
 מתוך מ"ה דאפי' מגורשת
 צריכה להמתין כ"ד חדש
 לשהיך בגט אבל בגירוש
 שאינה שוכבת ליהניק
 אינה צריכה להמתין וכו'
 משמע דצריכה גירוש
 גמור וכן פירוש רבין
 גירושיה וכן אלמ"י צריכה
 להמתין כ"ד חדש ומביא

שהיא טמאה וישבאו לה עדים שהיא טמאה והאומרת
 איני שותה אמר בעלה איני משקה ושבעלה
 בא עליה בדרך נוטלות כתובה ולא שותות
 מהו בעליהן עד שלא שרו ב"ש"א נוטלות
 כתובה ולא שותות ובה"א יאו שותות או
 לא נוטלות כתובתן מעוברת חברו ומניקה
 חברו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי
 ר"מ וחכ"א י"כול הוא ה'להפרישה ולהחזירה
 לאחר זמן איילוניות וזקנה ושאנה ראיה
 לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות ר"א
 אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות
 ולרבות הימנה וישאר כל הנשים או שותות
 או לא נוטלות כתובה יאשת כהן שותה
 ומותרת לבעלה יאשת סרים שותה ע"י כל
 עריות מקנין יחין מן הקמן וממני שאינו איש
 ואלו שב"ד מקנין להן מני שנתחרש בעלה
 או נחשמה או שהיה חבוש בבית האסורין
 לא נחשמה אבירו אלא לפיכחלה מבתובה
 ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה
 מבית האסורין ישקנה: **גמ'** מישתא הוא
 דלא שתייה הא קניו מקני לה מוה"מ דת"ר
 דבר אל בני ישראל והאומרת יבם רבי
 ארוסה ושומרת יבם לקינו ומתני' מני רבי
 יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה
 יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש
 איש דברי רבי יאשיהו ר' יונתן אומר תחת
 אישך פרט לשומרת אית ארוסה לומר
 יבם ולא אוציא ארוסה תחת לארוסה
 אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה
 מר אלימא ליה ארוסה דקדושי דידיה
 וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת
 יבם דלא מוחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן
 הוא איש איש מאי עביד ליה מבעי ליה
 לרבות אשת חרש ואשת שומה ואשת
 שעטום

הנהרות הב"ח
 (א) נט' ואמת אליהם
 לרבות: (ב) רש"י ד"ה
 לרבות אשת חרש ואשה
 שומה:

גליון הש"ס

גמ' והאמת לרבות
 ארוסה. יצ"ל לקמן דף ע"ג
 פי'ל דת"ה ואמת:

מובן רש"י

מתו בעליהן עד שלא
 שתי. כל אשה שקולה עד שלא
 נטלה ומתירה ומת עד
 שלא טעמה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';
 ח' אשתה ויבמות ח';

תוספת שאני

ארוסה ושומרת יבם כיון
 שאין בעליהן יכולין
 לברוקן חשבות כמעוברת
 על זה ואפי' בלא קינו
 אמרי' בגמ' דעוברת על דת'
 יש לה להפריש כתובהה
 אפי' בלא היתרו: מתו
 בעליהן כפי' ובה"א או
 שותות או לא נוטלות
 כתובה ובה"ב ח' חכמים
 האשה נשמו פריך או
 שותות ורביה איש את
 אשתו אמר רחמנא וליבא
 אלא מתוך שלא שותת לא
 נחשבת כתובה: מעוברת
 הולדת ומניקה חברו פ"ה
 אם מת ורביה מעוברת או
 מניקה או שגנשה בעלה
 והיא מעוברת ומניקה
 האסורה חכמים לישא
 עד שיהא הולד בן ב'
 שנים שכן זמן ינקותו
 ההלך או נשאה וקטא
 לה לא שותה שהיו
 אינה ראיה לקיימה משמע
 מתוך מ"ה דאפי' מגורשת
 צריכה להמתין כ"ד חדש
 לשהיך בגט אבל בגירוש
 שאינה שוכבת ליהניק
 אינה צריכה להמתין וכו'
 משמע דצריכה גירוש
 גמור וכן פירוש רבין
 גירושיה וכן אלמ"י צריכה
 להמתין כ"ד חדש ומביא

שהיא טמאה וישבאו לה עדים שהיא טמאה והאומרת
 איני שותה אמר בעלה איני משקה ושבעלה
 בא עליה בדרך נוטלות כתובה ולא שותות
 מהו בעליהן עד שלא שרו ב"ש"א נוטלות
 כתובה ולא שותות ובה"א יאו שותות או
 לא נוטלות כתובתן מעוברת חברו ומניקה
 חברו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי
 ר"מ וחכ"א י"כול הוא ה'להפרישה ולהחזירה
 לאחר זמן איילוניות וזקנה ושאנה ראיה
 לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות ר"א
 אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות
 ולרבות הימנה וישאר כל הנשים או שותות
 או לא נוטלות כתובה יאשת כהן שותה
 ומותרת לבעלה יאשת סרים שותה ע"י כל
 עריות מקנין יחין מן הקמן וממני שאינו איש
 ואלו שב"ד מקנין להן מני שנתחרש בעלה
 או נחשמה או שהיה חבוש בבית האסורין
 לא נחשמה אבירו אלא לפיכחלה מבתובה
 ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה
 מבית האסורין ישקנה: **גמ'** מישתא הוא
 דלא שתייה הא קניו מקני לה מוה"מ דת"ר
 דבר אל בני ישראל והאומרת יבם רבי
 ארוסה ושומרת יבם לקינו ומתני' מני רבי
 יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה
 יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש
 איש דברי רבי יאשיהו ר' יונתן אומר תחת
 אישך פרט לשומרת אית ארוסה לומר
 יבם ולא אוציא ארוסה תחת לארוסה
 אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה
 מר אלימא ליה ארוסה דקדושי דידיה
 וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת
 יבם דלא מוחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן
 הוא איש איש מאי עביד ליה מבעי ליה
 לרבות אשת חרש ואשת שומה ואשת
 שעטום